

EU-UNICEF
Vzdelávanie v stavoch núdze

#EmergencyLessons

Materiály pre školy 2

ÚVOD	4
UNICEF	5
Európska komisia	7
DG ECHO	8
GUINEA	9
Guinea	9
Ebola	10
IRAK	13
Irak	13
Príbeh z Iraku	15
NEPÁL	17
Nepál	17
Zemetrasenie v Nepále	19
Príbeh Ranjity – Nepál	21
Príbeh Akriti – Nepál	23
UKRAJINA	25
Ukrajina	25
Kríza na Ukrajine	27
PRÍBEH ZO SÝRIE	29
VEDELI STE?	32

ÚVOD

Milí pedagógovia,

aby sme vám uľahčili prácu na kampani #EmergencyLessons a obohatili rozvojové vzdelávanie na vašich školách, prinášame vám ďalšiu – aktualizovanú – príručku.

Nájdete v nej informácie o jednotlivých krajinách kampane i ďalšie texty, ktorými sa môžete inšpirovať pri príprave hodín zameraných na ľudské a detské práva.

Budeme veľmi radi, keď pre vás budú obe príručky vydané v rámci kampane #EmergencyLessons prínosné a prispejú ku kvalitnej diskusii o dôležitosti vzdelávania detí v krízach.

Prajeme vám príjemnú prácu na témach rozvojového vzdelávania.

Tím UNICEF Slovensko

UNICEF

UNICEF - Detský fond OSN je celosvetová organizácia, ktorá sa zameriava na dlhodobú a systematickú pomoc deťom.

UNICEF vznikol v roku 1946 a jeho pôvodným cieľom bolo poskytnúť jedlo, oblečenie a zdravotnú starostlivosť pre európske deti čeliace po 2. svetovej vojne hladu a chorobám. Stálou súčasťou OSN sa stal v roku 1953. Valné zhromaždenie OSN predĺžilo mandát na fufugovanie UNICEF na dobu neurčitú. UNICEF-u bola v roku 1965 udelená Nobelova cena mieru za podporu bratstva medzi národmi.

V súčasnosti má svoje zastúpenie vo viac ako 190 krajinách a teritóriách sveta, pričom v až 155 z nich priamo realizuje svoje programy pomoci deťom.

Poslaním UNICEF je prispievať k tomu, aby mohli najviac ohrozené deti kdekoľvek vo svete prežiť, boli zdravé, mali zabezpečenú výživu, prístup k pitnej vode, základné vzdelanie, ochranu pred násilím, a tiež príležitosť naplniť v živote svoj potenciál.

Sme hrdí, že **za takmer 70 rokov svojej existencie pomohol UNICEF zachrániť a zlepšiť životy stoviek miliónov detí**. Je naším záväzkom v tejto práci pokračovať aj naďalej, aby všetky deti na svete mohli prežívať šťastné detstvo, na ktoré majú právo.

Ako pracujeme?

- Špecializujeme sa na **dlhodobú rozvojovú pomoc**, ktorá podporuje nové generácie ľudí v rozvojových krajinách v tom, aby sa dokázali postaviť na vlastné nohy.
- Zabezpečujeme **humanitárnu pomoc v prípade katastrof**.
- Na celom svete propagujeme práva detí v zmysle Dohovoru o právach dieťaťa a upozorňujeme na ich dodržiavanie.
- Pri presadzovaní svojich cieľov priamo spolupracujeme s vládami jednotlivých krajín a s mimovládnyimi organizáciami. Máme potrebné know-how, dôveru partnerov, expertov a vplyv. **Často radíme vládam pri určovaní priorit v politike voči deťom a koordinujeme poskytovanie pomoci**.
- Presadzujeme opatrenia umožňujúce deťom čo najlepší štart do života. Zasadzujeme sa o to, aby boli všetky deti zaočkované proti základným detským chorobám. Záleží nám na tom, aby deti nezomierali od hladu a na nedostatok pitnej vody. Podporujeme vzdelávanie dievčat a ich rovnosť voči chlapcom. Prevenciou bojujeme proti šíreniu HIV/AIDS a staráme sa o deti a ich rodiny, ktoré sú nakazené týmto vírusom.
- UNICEF je jediný fond OSN, ktorý je financovaný z čisto dobrovoľných príspevkov. Dve tretiny našich zdrojov pochádzajú od jednotlivých vlád; zvyšná tretina pochádza od národných výborov UNICEF, ktoré získavajú príspevky od rôznych spoločností a približne

UNICEF

6 miliónov individuálnych darcov. Práca na pomoci deťom je tak úplne závislá od ochoty a darov jednotlivcov, spoločností a ďalších donorov.

Srdcom práce UNICEF je práca v teréne. Každá "poľná kancelária" plní misiu UNICEF prostredníctvom jedinečného programu spolupráce, ktorý bol pripravený v spolupráci s hosťiteľskou vládou. 5-ročné programy sa zameriavajú na praktické uplatňovanie práv detí a žien. Ich potreby sú analyzované na začiatku projektového cyklu. Všetku prácu organizujú regionálne kancelárie, ktoré zároveň v prípade potreby poskytujú poľným kanceláriám technickú pomoc. Práca UNICEF je nedeliteľnou súčasťou všetkých aktivít OSN v konkrétnej krajine.

Väčšina ľudí z rozvinutých krajín počula o práci UNICEF vďaka aktivitám 34 národných výborov UNICEF. Tieto mimovládne organizácie

podporujú práva dieťaťa, zbierajú finančné prostriedky, predávajú pohľadnice a iné produkty, vytvárajú korporátne a iné partnerstvá.

ZDROJE:

<https://www.unicef.sk/kto-sme/o-nas/nase-poslanie>

http://www.unicef.org/about/who/index_history.html

<http://www.unicef.org/about/structure/>

© UNICEF/UNI41015/Horner

Pracovníci UNICEF nakladajú krabice s humanitárnou pomocou na letisku v Malé.

© UNICEF/UNI45542/Getachew

Rebecca Demelash, zdravotníčka UNICEF kontroluje zdravotný stav 15-mesačnej Shurube, ktorá trpí akútnou podvýživou.

Európska komisia

Európska komisia je výkonný orgán Európskej únie a presadzuje jej všeobecné záujmy. Komisia zastupuje záujmy Európskej únie ako celku.

Komisia je zložená z kolégia členov Komisie z 28 členských štátov vrátane predsedu a podpredsedov. Členovia Komisie (jeden z každého z členských štátov) zabezpečujú politické vedenie Komisie počas jej 5-ročného funkčného obdobia. Predseda Komisie priradzuje každému členovi Komisie zodpovednosť za konkrétnu oblasť politiky.

V súčasnosti je predsedom Komisie Jean-Claude Juncker.

Komisia má právo legislatívnej iniciatívy, t. j. má právo predkladať návrhy právnych predpisov na schválenie Európskemu parlamentu a Rade EÚ (ministrom členských štátov). Vo väčšine prípadov predkladá Komisia návrhy, pretože ju k tomu zaväzujú zmluvy EÚ alebo preto, lebo ju vyzvú inštitúcie EÚ, členské krajiny alebo zainteresované strany. Od apríla 2012 môžu občania EÚ takisto vyzvať Komisiu, aby predložila návrh právneho predpisu (vďaka európskej iniciatíve občanov).

Pred predložením návrhu Komisia vykonáva rozsiahle konzultácie so zainteresovanými stranami, aby mohla zohľadniť ich návrhy a pripomienky. Vo všeobecnosti platí, že súčasne s návrhom sa uverejňuje aj posúdenie možného ekonomického, sociálneho a environmentálneho vplyvu predkladaného legislatívneho aktu.

Zásada subsidiarity a proporcionality znamená, že EÚ môže prijímať právne predpisy len v prípade, ak sú opatrenia na úrovni EÚ účinnejšie ako opatrenia na vnútroštátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni, a aj to len v miere nevyhnutnej na dosiahnutie želaných cieľov.

Po schválení európskeho právneho predpisu Komisia zabezpečuje, aby ho všetky členské štáty EÚ správne uplatňovali.

ZDROJE

http://ec.europa.eu/index_sk.htm

http://ec.europa.eu/atwork/index_sk.htm

http://ec.europa.eu/dgs/communication/services/visual_identity/pdf/charter-by-chapter/visual-logo_en.pdf

Generálne riaditeľstvo pre civilnú ochranu a operácie humanitárnej pomoci EÚ - DG ECHO

Christos Stylianides - komisár DG ECHO

Európska komisia je organizačne rozdelená na niekoľko útvarov a služieb. Útvary sú známe ako generálne riaditeľstvá.

Cieľom Komisie je zachraňovať životy, predchádzať utrpeniu ľudí a zmierňovať ho a chrániť integritu a dôstojnosť ľudí ovplyvnených prírodnými a človekom spôsobenými katastrofami a krízami.

Pomoc Európskej únie, ktorá patrí k najväčším na celom svete, je zakotvená v Lisabonskej dohode a podporovaná občanmi Európskej únie ako vyjadrenie európskej solidarity s každým človekom, ktorý sa ocitne v núdzi.

Generálne riaditeľstvo pre civilnú ochranu a operácie humanitárnej pomoci EÚ sídli v Bruseli a spoločne s celosvetovou sieťou poľných kancelárií zabezpečuje rýchlu a efektívnu pomoc prostredníctvom svojich dvoch nástrojov: humanitárnej pomoci a civilnej ochrany.

Na čele riaditeľstva stojí od roku 2014 Christos Stylianides, komisár pre humanitárnu pomoc a krízový manažment.

Podrobné informácie o pomoci DG ECHO (v angličtine):

Ukrajina:

http://ec.europa.eu/echo/where/europe-and-central-asia/ukraine_en

Sýria:

http://ec.europa.eu/echo/where/middle-east-north-africa/syria_en

Južný Sudán:

http://ec.europa.eu/echo/where/sub-saharan-africa/south-sudan_en

spoločný projekt Komisie a UNICEF

#EmergencyLessons:

http://ec.europa.eu/echo/resources-campaigns/campaigns/emergencylessons_en

ZDROJE

http://ec.europa.eu/echo/who/about-echo_en

<https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=37685578>

Guinea

Guinea (Guinejská republika) je republika nachádzajúca sa na západnom pobreží Afriky pri pobreží Atlantického oceánu. Susedí so štátmi Pobrežie Slonoviny, Guinea-Bissau, Libéria, Mali, Senegal a Sierra Leone.

Guinejské pobrežie porastené mangrovníkmi je značne členité. Pri pobreží je pás nížin. Najrozsiahljšou oblasťou je vysočina v strede krajiny s masívom Fouta Djallon (1 538 m n. m.). Na severovýchode je jednotvárna náhorná plošina, ktorú oddeľuje údolie Nigeru od juhovýchodnej vysočiny s najvyšším vrchom Nimba (1752 m n. m.).

Väčšina územia je zalesnená (58%), obrábajú sa asi len 4% rozlohy krajiny. Východná časť spadá do povodia Nigeru.

V krajine sú dva typy klímy - tropická (teplo a sucho) a rovníková (teplo a vlhko). Najteplejším mesiacom je apríl, kedy teplota dosahuje okolo 27 °C, najchladnejším naopak august s 20 °C. Priemerný ročný úhrn zrážok sa pohybuje od 1500 mm na severe a severovýchode až po 4500 mm pri pobreží.

V Guinei je oficiálnym jazykom francúzština a ďalšie kmeňové jazyky (fulbčina, malinke a susu). Väčšina obyvateľstva (89%) vyznáva islam. Iba 40% obyvateľstva je gramotných.

Ako národ sa Guinejčania delia do niekoľkých kmeňov, žiadny nemá na obyvateľstve väčší ako 30%-ný podiel. Väčšina z nich sú poľnohospodári. Najväčšiu skupinu obyvateľov tvoria Fulbovia, ktorí žijú na suchej centrálnej náhornej plošine. Malinkovia obývajú savanu Horná Guinea a Susuovia žijú na bažinatom pobreží.

Guinea je chudobný poľnohospodársky štát. Zároveň ale disponuje veľkými zásobami nerastov, ako sú bauxit a diamanty. Guinea je na druhom mieste na svete v ťažbe bauxitu. Okrem bauxitu sa tu ťaží zlato, mangán a soľ a vyrába sa tu hliník. Z poľnohospodárskych plodín sú najdôležitejšie ryža, kukurica, maniok, banány, arašidy a palma olejná. Chová sa hovädzí dobytok, ovce a hydina a dôležitý je aj rybolov.

ZDROJE:

<https://en.wikipedia.org/wiki/Guinea>

<https://www.britannica.com/place/Guinea>

[https://sk.wikipedia.org/wiki/Guinea_\(%C5%A1t%C3%A1t\)](https://sk.wikipedia.org/wiki/Guinea_(%C5%A1t%C3%A1t))

Voľné dielo - transformované, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=343597>

By Alvaro1984 18 - Own work, Public Domain, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=7424039>

Ebola

Foto vírusu prítomného v krvnom sére.

Vírusové ochorenie ebola je zriedkavé, ale veľmi závažné ochorenie, ktoré často končí smrťou.

Človek sa týmto vírusom môže nakaziť priamym kontaktom s krvou a inými telesnými tekutinami infikovaných živých či uhynutých voľne žijúcich zvierat, ako opice, lesné antilopy alebo netopiere. Ochorenie sa medzi ľuďmi prenáša priamym kontaktom s krvou alebo inými telesnými tekutinami (napr. sliny, moč, zvratky) živých alebo mŕtvych nakazených ľudí. Prenos

sa môže uskutočniť aj nechráneným pohlavným stykom s uzdravenými pacientmi, a to až tri mesiace po ich uzdravení.

Ochorenie sa klinicky prejavuje po 2 až 21 dňoch od vystavenia vírusu náhlym nástupom horúčky, bolesťami svalov, slabosťou, bolesťami hlavy a hrdla. V ďalšom štádiu sa ochorenie prejavuje zvracaním, hnačkami, vyrážkami a poruchami funkcie pečene a obličiek.

U niektorých pacientov môže dôjsť k silnému vnútornému a vonkajšiemu krvácaniu a zlyhaniu viacerých orgánov.

Pre samotné ochorenie neexistuje v súčasnosti žiadna očkovač látka ani overený spôsob liečby. Momentálne sa pri potvrdení ochorenia na Ebolu pristupuje k podpornej rehydratácii prostredníctvom infúzií.

© UNICEF/UN024517/La Rose

Učiteľka meria žiačke teplotu pred vstupom do školy v meste Forecariah (Guinea). Zvýšená teplota a horúčka sú symptómami eboly. Vďaka preventívnym opatreniam neochorelo v tejto škole počas epidémie ani jedno dieťa.

© UNICEF/UNI176272/La Rose

Zdravotnícky pracovník meria teplotu Dr. Petra Salamu, koordinátora UNICEF pre riešenie epidémie eboly.

Ebola

Riziko nakazenia vírusom Eboly a jeho prevencia

Aj keď žijete alebo cestujete do postihnutých oblastí, riziko infekcie vírusom Eboly je veľmi nízke, pokiaľ nie ste priamo vystavení telesným tekutinám mŕtvych alebo živých nakazených osôb alebo zvierat. Ochorenie sa neprenáša bežným kontaktom na verejnosti s ľuďmi, ktorí nejavia známky ochorenia. Vírusom Eboly sa rovnako nenakazíte pri manipulácii s peniazmi alebo potravinami, či plávaním v bazéne. Neprenášajú ho ani komáre. Vírus Eboly sa neprenáša vzduchom, ako napríklad chrípka.

Vírus Eboly účinne zabíja mydlo, bielidlá, slnečné svetlo, vysoká teplota a sušenie. Zničí ho aj vypranie šatstva kontaminovaného tekutinami v práčke. Na vysušených povrchoch alebo

povrchoch vystavených slnečnému žiareniu prežije vírus len krátky čas. Dlhšie sa dokáže udržať v šatstve alebo materiáloch znečistených krvou či inými telesnými tekutinami.

Ochorenie sa môže preniesť kontaktom s nástrojmi či kontaminovaným materiálom v zdravotníckych zariadeniach, pokiaľ sa riadne nevykonajú príslušné protiepidemické opatrenia.

Posledná epidémia Eboly v západnej Afrike (prvé prípady sa objavili v marci 2014) bola najväčšou a najkomplexnejšou epidémiou Eboly od objavenia tohto vírusu v roku 1976. Počas tejto epidémie zomrelo viac ľudí ako počas všetkých predchádzajúcich dokopy (viac ako 10 000). Epidémia sa z Guiney rozšírila do Sierra Leone a Libérie, prípady sa objavili aj v Nigérii, USA, Senegale a Mali (vírus preniesli cestovatelia).

© UNICEF/UNI177604/UNMEER Martine Perret

Dievčatá si umývajú ruky v dezinfekčnom roztoku (Coleyah Centre Primary School, Conakry).

© UNICEF/UN024530/Opfermann

Majiteľ rádio stanice v meste Forecariah (Guinea). Toto mesto postihla epidémia najviac. Vďaka rádiu mohli deti ďalej pokračovať vo vyučovaní a vzdelávať sa aj o ebole.

Ebola

Krajiny, ktoré epidémia postihla najviac – Guinea, Libéria, Sierra Leone – sú krajiny so zlým zdravotníckym systémom, s nedostatkom ľudských a materiálnych zdrojov, ktoré by im pomohli pri reakcii na vzniknutú situáciu. Zároveň sú to krajiny, ktoré sa stále spamätávajú z dlhého obdobia konfliktov a nestability.

ZDROJE:

http://www.uvzsr.sk/index.php?option=com_content&view=article&id=2378:virusove-ochorenie-ebola-informacie-pre-cestovateov&catid=68:epidemiologia&Itemid=76

<http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs103/en/>

<http://www.cdc.gov/vhf/ebola/outbreaks/2014-west-africa/case-counts.html>

Foto vírusu prítomného v krvnom sére: Cynthia Goldsmith/
Center for Disease Control and Prevention,

© Encyclopædia Britannica, Inc., <https://www.britannica.com/science/Ebola>

© UNICEF/UNI177682/UNMEER Martine Perret

Pracovník Medzinárodnej federácie Červeného kríža a Červeného polmesiaca strieka dezinfekčný chlórový roztok na ruky svojho spolupracovníka v Conakry. Pracovníci v ochranných oblekoch sú zodpovední za bezpečné a dôstojné pohreby rešpektujúce kultúrne a náboženské zvyklosti a za to, že nikto nepríde do kontaktu s vysoko nákazlivými mŕtvymi telami.

Irak

Irak (Iracká republika), je štát v juhozápadnej Ázii.

Leží pri Perzskom zálive. Je tretím najväčším arabským štátom Ázie. K územiu Iraku patrí i 4 910 km² Perzského zálivu. Krajina susedí so šiestimi krajinami: na severozápade so Sýriou (605 km), na severe s Tureckom (352 km), na východe s Iránom (1 458 km), na juhovýchode s Kuvajtom (240 km), na juhu a juhozápade so Saudskou Arábiou (814 km) a na západe s Jordánskom (181 km). Časť hranice so Saudskou Arábiou tvorí neutrálna zóna. Táto oblasť s rozlohou 7 044 km² je pod správou oboch krajín. Vznikla na uľahčenie pohybu kočovných beduínov pri hľadaní nových pastvín.

Hlavným a najväčším mestom je Bagdad, úradnými jazykmi sú arabčina a kurdština.

Irak možno topograficky rozdeliť na štyri oblasti, a to na púšte typické pre iracký západ a juhozápad; vysočiny medzi riekami Eufrat a Tigris v severnej časti začínajúce asi 120 km severne od Bagdadu; aluviálne roviny v centrálnom a juhovýchodnom Iraku, ktoré zaberajú územie väčšie ako 132 000 km²; a pohoria severovýchodu, ktoré pokračujú

do Turecka a Iránu. Najvyšším bodom je Cheekha Dar s 3611 m n. m. a najnižším je hladina Perzského zálivu, teda 0 m n. m.

Najväčšími a najvýznamnejšími riekami Iraku sú Eufrat a Tigris, ktoré sa po viac ako 2500 km spájajú asi 150 km severne od Perzského zálivu. Približne 13% pôdy je poľnohospodársky využiteľných, najúrodnejšia oblasť sú aluviálne roviny. Najväčšími jazerami sú Tharthar a Milh. Najväčšou vodnou priehradou je Mosulská priehrada, ktorá je štvrtou najväčšou na Blízkom východe.

Zhruba 75% obyvateľov je gramotných, priemerná doba strávená vzdelávaním (od primárneho do terciárneho) je 10 rokov. Povinná školská dochádzka je do šiestej triedy, potom žiaci píšu celoštátne skúšky, ktoré rozhodnú o postupe do vyšších ročníkov. Od siedmej triedy je väčšina škôl rozdelená na chlapčenské a dievčenské. Do roku 2003 neexistovali súkromné školy, ale v roku 2010 ich už bolo cez 200. Vzdelávacie inštitúcie sú na zlej úrovni, mnoho profesorov emigrovalo počas vlády Saddáma Husajna a od roku 2003 sa mnoho ďalších stalo obeťami vyhrážok a fyzického napádania, čo viedlo k ďalšej vlne emigrácie. Väčšina z celkových 13 univerzít a ďalších 40 inštitúcií vysokého vzdelania bola navyše vyplienená v súvislosti s nepokojmi v roku 2003 a potrebovala prestavbu, rovnako ako približne 80% z celkových 15 000 budov nižšieho vzdelania, ktoré boli kvôli nízkym dotáciám za Husajnovu vládu v zlom stave.

Irak

Irak prešiel v posledných troch desaťročiach ťažkým ekonomickým a sociálnym úpadkom. Na spoločnosť a ekonomiku Iraku mali neblahý vplyv dôsledky troch vojnových konfliktov a predovšetkým tridsať päť rokov dlhé obdobie diktátorského režimu Saddáma Husajna. Aj keď má táto krajina obrovské nerastné bohatstvo vo svojich zásobách ropy, už od doby začiatku Husajnovej vlády sa radí k najchudobnejším arabským štátom.

Irak je druhým najvýznamnejším svetovým producentom ropy a má jedny z najväčších dokázaných zásob tejto suroviny na svete. Problémom naďalej zostáva hospodárska závislosť na rope, vládna korupcia, nedostatočné kapacity na produktívne čerpanie rozpočtu, neschopnosť rozvíjať súkromný sektor a najmä neúnosná bezpečnostná situácia.

Poľnohospodárstvo má na zamestnanosti podiel okolo 40 %. Historická Mezopotámia a aj novodobý Irak ešte pred niekoľkými desiatkami rokov mali vysokoprodukčné poľnohospodárstvo s dokonalým systémom zavlažovacích kanálov. Irak bol pred novodobými vojnami veľmi známy datľovými palmami (mal svetové prvenstvo so 450 druhmi datľovníka), produkciou ovocia a obilia.

V súčasnosti Irak produkuje viac ako 2,5 mil. ton pšenice a jeden milión ton jačmeňa. Živočíšna výroba v Iraku je na veľmi nízkej úrovni.

Na dovoze potravín sú závislé dve tretiny populácie. V Iraku je 44 mil. ha využiteľnej poľnohospodárskej pôdy. Využíva sa však len 9,5 mil. ha. Časť kvalitnej pôdy je stále posiatá mínami a čiastočne kontaminovaná.

ZDROJE:

https://www.mzv.sk/documents/10182/620840/EIT_Irak_Nov2014.pdf

<https://sk.wikipedia.org/wiki/Irak>

<http://irak.orbion.com/sk/>

تماع تيكلم, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=433202>

Izzedine - يصخش لمدع, CC BY-SA 3.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=7924856>

Príbeh z Iraku

Pre riaditeľa školy Kijana Khadera je dnešné ráno veľmi rušné.

Sedí za stolom, pred ním leží množstvo hárkov papiera. Vedľa neho sedia dvaja učitelia, tlačia sa v malom priestore. Dva kroky od nich je nízky gauč, na ktorom sedia ďalší učitelia a píšú na malom stolíku. Kancelária Kijana sa nachádza v stane – plátené dvere sú odostreté a dnu prúdia zástupy ľudí s dokumentami, ktoré musí podpísať a otázkami, na ktoré musí odpovedať.

“Naša práca je veľmi ťažká. Nemáme počítače. Nemáme tlačiarne. Všetko musím písať rukou,” hovorí.

Kijan vedie táborovú školu Shariya v Duhoku, ktorý sa nachádza v Irackom Kurdistane. Škola – stan je úplne nová, postavená za pomoci nemeckej organizácie GIZ a rodiny v tábore sa jej veľmi potešili.

© UNICEF/UN08278/Khuzai

Deti v stanovnej škole podporovanej UNICEF v tábore pre vnútorne vysídlené osoby v Bagdade Al-Takya Al-Kasnazaniya ukazujú nové knihy, ktoré im dodal UNICEF.

V dôsledku toho, ako nesmierne je škola v tábore potrebná a nakoľko je využívaná, je každý deň neskutočne náročný. Zároveň je aj dôkazom zánietenia a kreativity jej 16 učiteľov.

Túto školu navštevuje 3667 detí. Aby dokázali uspokojiť všetky ich potreby, vyučuje sa na 3 zmeny, pričom každá trvá 3 hodiny.

“Je to natesno,” hovorí Kijan. “Máme len 8 stanov, čo znamená, že v každej zmene máme naraz 1200 študentov.”

Študenti sú z Mosulu a Sinjaru a väčšina z nich je v škole prvýkrát za posledný rok. Predmety, ktorým sa venujú, sú arabčina, angličtina, matematika, prírodné vedy, geografia a šport.

“Sú to dobrí žiaci, nemáme s nimi žiadne problémy. Ale určite to nie je perfektná situácia,” hovorí Kijan, ktorý napriek únave z nesmierneho množstva práce nestráca dobrú náladu.

© UNICEF/UN08279/Khuzai

Učiteľ rozdáva knihy vysídleným deťom v stanovnej škole podporovanej UNICEF v tábore pre vnútorne vysídlené osoby v Bagdade Al-Takya Al-Kasnazaniya.

Príbeh z Iraku

Pri škole je aj malý betónový dvor. Prvá zmena sa skončila, deti sa trúsia von a učitelia prinášajú ďalšie vzdelávacie materiály v UNICEF batohoch. Deti s hurhajom vojdú do stanu, tlačia sa jeden na druhého a nevedia sa dočkať, kedy ich učiteľ vyvolá. Vezmú si nové tašky a odídu – aby spravili miesto pre ďalšiu zmenu študentov.

Konflikt v Iraku a následné vysídľovanie vytvoril obrovský tlak na už aj tak preťažený vzdelávací systém. Vzdelávanie miliónov detí je prerušené – do školy nechodí jedno z piatich školopovinných detí z 10 miliónov irackých detí.

Kijan, rovnako ako mnohí ďalší učitelia po celej krajine, sa snaží aj v nesmierne ťažkých podmienkach pracovať čo najlepšie.

Každý deň je vyčerpávajúci, no verí, že jeho snaha a snaha ostatných učiteľov v jeho zbore prinesie študentom lepšiu budúcnosť.

“Najviac sa budem tešiť, keď moji študenti ukončia školu, nájdu si dobrú prácu a zlepšia si svoju životnú situáciu. Budem pyšný ako ich vlastný otec, keď sa im to podarí,” uzatvára.

ZDROJ:

<https://medium.com/stories-from-unicef-in-iraq-english/meeting-enormous-needs-in-camp-schools-778db760720e#.dsp1px717>

© UNICEF/UNI199926/Niles

Shadia z jezidskej menšiny si práve vyzdvihla nový batoh s logom UNICEF. Začína prvý školský týždeň po viac ako roku bez prístupu k vzdelávaniu. Shadia žije v tábore pre vnútorne vysídlené osoby Sharia.

“Mám školu rada a som šťastná, že do nej môžem chodiť. Rada sa učím a píšem, aj keď ešte nemáme žiadne pomôcky. Najmenej mám rada matematiku,” hovorí.

Nepál

Nepál (Nepálska federatívna demokratická republika), je štát v južnej Ázii. Na severe hraničí s Čínou (1 236 km) a na juhu s Indiou (1 690 km). Nepál leží v Himalájach, ktoré tvoria zároveň aj jeho severnú hranicu.

V hradbe 6 000 – 7 000 m n. m. vysokých štítov Himalájí leží aj najvyšší vrch krajiny Mount Everest (Sagarmatha, 8 848 m n. m.). Smerom na juh rozčleňujú pásma pohorí úrodné nepálske údolia a panvy. Na juhu sú nížiny zvané teraie (Tarái), ktoré pokrývajú močiare, vysokotrávnaté savany a tropické džungle.

Pre krajinu sú typické monzúnové klimatické podmienky s dvoma základnými ročnými obdobiami. Sucho prevláda od októbra do mája a monzúny od júla do septembra. Teploty v hlavnom meste Káthmandú v letných mesiacoch bežne dosahujú 30 °C a zriedkavo klesnú pod 10 °C. Sneh je v doline Káthmandú veľmi zriedkavý. Nepál leží o 1 500 km južnejšie ako Alpy a z tohto dôvodu sa snehová pokrývka nachádza v oveľa vyšších výškach, než je to bežné v Európe.

Krajina patrila krátky čas pod anglickú správu. Úplnú nezávislosť získala v roku 1923. Dňa 28. mája 2008 Ústavná rada odhlasovala zrušenie 240-ročnej monarchie a vyhlásila sekulárnu republiku. Dňa 19. júla 2008 sa v krajine uskutočnili historicky prvé prezidentské voľby.

Nepál je jednou z najchudobnejších a najmenej rozvinutých krajín sveta; až polovica obyvateľstva žije pod hranicou chudoby. Najbohatších 10 % domácností kontroluje 39,1 % národného bohatstva a najchudobnejších 10 % vlastní iba 2,6 %. Krajina má veľké zásoby nerastných surovín – medi, grafitu a turmalínu.

Nepálsky trh práce trpí vážnym nedostatkom vzdelanej kvalifikovanej pracovnej sily. Poľnohospodárstvo zamestnáva 81 % pracovnej sily, služby 16 % a manufaktúry/remeslá 3 %. Miera nezamestnanosti dosahuje polovicu obyvateľstva v produktívnom veku. Takže veľa Nepálcov hľadá prácu v Indii, krajinách Perzského zálivu a Malajzie.

Hlavnými plodinami sú ryža, pšenica, kukurica, juta, cukrová trstina, koreninová zelenina a ovocie. Chovajú ovce, kozy, byvoly, hovädzí dobytok a jaky.

Priemysel spracováva hlavne poľnohospodárske výrobky, vrátane juty, cukrovej trstiny, tabaku a zrna.

Nepál

Krajina má pomerne značný príjem z cestovného ruchu. Pestrá krajina a exotická kultúra Nepálu predstavuje významný turistický potenciál.

Zaujímavosti:

1. Nepál je najstaršou krajinou južnej Ázie.
2. Nepál je jedinou krajinou, ktorej vlajka nemá obdĺžnikový alebo štvorcový tvar. Nepálska vlajka bola navrhnutá na základe 2000-ročného motívu.
3. V Nepále, presnejšie v Kapilvastu, Lumbini sa narodil Siddhartha Gautam (Budha). Lumbini je preto posvätným miestom budhistov.
4. Asi 60% ľudí v Nepále surfuje na internete, ktorého rýchlosť je nižšia ako 256 Kbps. Internet bol do krajiny zavedený v roku 1994.
5. V Nepále sa nachádza najvyšší vrch Zeme: Mount Everest (8 848 m n. m.), najvyššie položené jazero na svete: jazero Tilicho (4 800 m n. m.), najhlbšie jazero na svete: jazero Shey Phoksundo (145 m), najhlbšia rokľina na svete: Kalidanki (1 200 m).
6. V Nepále žije viac ako 80 etnických skupín a rozpráva sa tu 123 jazykmi.
7. Ak sa pozriete na mapu sveta zistíte, že obrysy Nepálu a Portugalska sa nápadne podobajú (keď ich otočíte o 90°).
8. Nepálsky kalendár sa volá Bikram Sambhat a oproti Gregoriánskemu kalendáru je popredu asi o 67 rokov a 8,5 mesiaca. Nový rok sa v Nepále oslavuje v polovici apríla.
9. Národným zvieratkom krajiny je krava. Zabíjanie týchto zvierat je v Nepále zakázané.
10. Nepál má prezývku Amazónia Ázie. Z hľadiska biodiverzity je jednou z najbohatších krajín sveta. Žije tu viac ako 900 druhov vtákov, čo predstavuje 8,9 % všetkých vtáčích druhov na svete.
11. V Nepále je najväčšia koncentrácia pamiatok zapísaných do Zoznamu svetového dedičstva UNESCO.
12. Hovorí sa, že v Himalájach žije Yeti. Sir Edmund Hillary dokonca viedol v roku 1958 expedíciu s cieľom nájsť túto mýtickú bytosť.

ZDROJE:

- <http://desinema.com/10-interesting-facts-nepal-will-amuse/>
<https://trekroute.com/interesting-fun-facts-about-nepal/>
<https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=343693>
<https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=8846984>

Zemetrasenie v Nepále

Dňa 25. apríla 2015 otriaslo Nepálom zemetrasenie s magnitúdom 7,8. Bola to najhoršia prírodná katastrofa, ktorá postihla krajinu od zemetrasenia v roku 1934. Domy v Nepále neboli postavené tak, aby dokázali zvládnuť zemetrasenie takejto sily. Zemetrasenie ovplyvnilo životy 8 miliónov ľudí (z toho asi milión predstavovali deti), čo tvorí viac než tretinu populácie krajiny.

K zemetraseniu došlo medzi mestami Káthmandú a Pokhara. Otrasy cítili aj v Pakistane, Bangladéši a Indii.

Druhé silné zemetrasenie s magnitúdom 7,3 zasiahlo východ Nepálu 12. mája 2015.

Zemetrasenia poškodili veľké množstvo historických pamiatok, vrátane chrámov a monumentov. Zomrelo takmer 9000 ľudí. Tisíce ľudí v Káthmandú museli spať pod holým

nebom. Zásobovanie vodou a elektrinou bolo nedostatočné. Prioritou bolo zachrániť ľudí, ktorí boli zasypaní alebo zranení, poskytnúť pomoc a ochranu tým, ktorí stratili domovy a dodať zásoby do vzdialených horských oblastí. Pomoc nepotrebovali len mestá a dediny. Zachrániť bolo nevyhnutné aj stovky ľudí, ktorí sa v tom čase nachádzali na Mount Evereste. V dôsledku lavín spôsobených otrasmami zomrelo 22 horolezcov.

Aj po roku od zemetrasenia sa krajina vyrovnáva s mnohými problémami. Podľa korešpondenta BBC, Justina Rowleta nebola znovu postavená takmer žiadna z 800 000 budov, ktoré boli poškodené zemetrasením. Obrovské množstvo ľudí žije ešte stále v dočasných prístreškoch.

Zemetrasenie bolo pravdepodobne spôsobené náhlym uvoľnením tlaku pozdĺž hlavného tektonického zlomu, kde sa litosférická doska,

© UNICEF/UNI186137/Sokol

2-ročná Chandani Shrestha sedí so svojou mamou Asmitou pred ruinami okresného úradu pre závlahy v meste Charikot.

© UNICEF/UNI200521/Mathema

Ženy a deti čakajú v rade na kerozín. Keďže plynu je nedostatok, rodiny ho potrebujú na zapaľovanie ohňa.

Zemetrasenie v Nepále

na ktorej sa nachádza India, tlačí pod Eurázijskú platňu. Káthmandú, ktoré sa nachádza na ploche asi 120 km širokej a 60 km dlhej sa za 30 sekúnd posunulo na juh o 3 m.

Fotografie - porovnanie Nepálu pred zemetrasením a po zemetrasení

<http://www.bbc.com/news/world-asia-36089960>

Podrobné informácie o zemetraseniach:

http://planetavedomosti.iedu.sk/page.php/resources/view_all?id=ako_vznika_zemetrasenie_co_je_sopka_druhy_sopiek_zlomov_intenzita_zemetrasenia_kde_sa_vyskytuju_sopky_litosfericke_dosky_meranie_intenzity_pohyby_litosferickych_dosiek_vyskyt_t_page9

<https://sk.wikipedia.org/wiki/Zemetrasenie>

ZDROJE:

https://en.wikipedia.org/wiki/April_2015_Nepal_earthquake

https://en.wikipedia.org/wiki/May_2015_Nepal_earthquake

© UNICEF/UN016485/Shrestha

Skupina tehotných žien a matiek sedí pred zdravotným strediskom podporovaným UNICEF v oblasti Gorkha. Gorkha bolo okresom najviac postihnutým zemetrasením, ktoré krajinu postihlo v apríli 2015.

<http://www.bbc.co.uk/newsround/36129992>

<https://www.unicefusa.org/mission/emergencies/earthquakes/2015-nepal>

By United States Geological Survey - <http://earthquake.usgs.gov/earthquakes/shakemap/global/shake/20002ejl/download/intensity.ps.zip>, Public Domain, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=40168481>

© UNICEF/UNI185714/Panday

Pabitrya Paudyal stojí pred jedinými dverami, ktoré ostali po zemetrasení, ktoré krajinu zasiahlo v apríli 2015. V ruke drží knihu, ktorú našla v sutinách.

© UNICEF/UNI200558/Mathema

Samjhana Bhujel a jej 3-ročný syn Erik žijú v provízornej plechovej chatrči.

Príbeh Ranjity – Nepál

Kavresthali, 6 hodín ráno. 16-ročná Ranjita Bhandari je už hore viac ako ako hodinu. Oblečenú má školskú uniformu – modrú košeľu, modrý pulóver, pásikavú kravatu, pletenú modrú sukňu, čierne legíny a vyleštené čierne topánky. Vlasy má zopnuté. Nervózne stojí pred domom – malou chatkou postavenou z plechu a celtoviny.

Ranjita sa chystá na národné záverečné skúšky, ktoré musia absolvovať všetci desiataci v Nepále, aby mohli postúpiť do posledných 2 ročníkov strednej školy. Tento rok sa skúšok, nazývaných aj “železná brána”, zúčastní 600 000 detí z celého Nepálu.

“Táto skúška mi otvára veľa možností,” hovorí Ranjita. “Certifikát, ktorý môžem získať, je to prvé, na čo sa ma budú pýtať, keď budem chcieť začať vyššie stredoškolské vzdelávanie, keď sa budem hlásiť na vysokú školu, keď sa budem uchádzať o nejaké zamestnanie alebo ak budem chcieť ísť pracovať či študovať do zahraničia.”

Zrazu sa objaví jej mama – s kvetmi a inými obetnými darmi, ktoré pripravila pre hinduistických bohov, aby si naklonila ich priazeň, aby sa Ranjite darilo na skúškach. Ranjita dostáva v skorom rannom svetle požehnanie od mamy. Vonku sa zhromaždí aj zvyšok rodiny – chcú jej popriať veľa šťastia. A už sa aj vydáva na cestu do skúšobného centra, ktoré sa nachádza hodinu chôdze od jej domu.

V centre sa už zhromaždil dav študentov, ktorí čakajú na svoje identifikačné karty. Na svojich študentov čaká aj Prahlad Pokhrel, riaditeľ strednej školy v Kavresthali, kam chodila aj Ranjita. Pokhrel kontroluje, či prišli všetci jeho študenti.

“Tento rok bol pre väčšinu študentov veľmi náročný – nikto z tých, ktorí dnes prišli na skúšky, nemá domov, ich rodiny sa tlačia v malých stanoch, na učenie nemajú vhodné podmienky,” hovorí Pokhrel o svojich žiakoch.

Budova strednej školy v Kavresthali bola natoľko poškodená zemetrasením, že už nebola vhodná na používanie. Triedy tejto školy patrili medzi 34 500 tried zo 14 okresov najviac postihnutých zemetrasením, ktoré boli poškodené alebo zničené bez možnosti opravy (odhad UNICEF).

Poškodená budova školy v Kavresthali, ktorá stojí uprostred dediny, je opustená. Škola bola presunutá o pár kilometrov ďalej na otvorené priestranstvo.

© UNICEF/UN017148/Shrestha - ilustračný záber, Nepál 2015
Deti v dedine Barpak, okres Gorkha.

Príbeh Ranjity – Nepál

Deti sa posledných 10 mesiacov učia v 9 dočasných vzdelávacích centrách, ktoré podporuje UNICEF.

Prvých pár týždňov po znovuotvorení škôl v máji sa snažil Pokhrel a jeho kolegovia vytvoriť prostredie, kde by sa deti cítili dobre, kam by sa chodili hrať a rozprávať.

“Nesústredili sme sa natoľko na vzdelávanie, pretože väčšina detí bola traumatizovaná, stratili domovy, niektorí prišli o rodičov a rodiny,” hovorí Pokhrel. No aby študenti 10. ročníka ukončili štúdium, bolo nevyhnutné, aby zložili skúšky. A tak sa znova začalo učiť. Posledných pár mesiacov začínali desiataci vyučovanie každé ráno o 7.

“Zvykli sme začínať skoro, deti si priniesli vlastné jedlo, sedeli sme a jedli spoločne; rozprával som sa s nimi o ich pokroku a aj o tom, či nemajú nejaké problémy,” povedal Pokhrel.

Ranjite sa páčilo, že riaditeľ Pokhrel s nimi ráno trávil čas. “Bolo to dobré, pretože sme cítili, že mu na nás záleží,” povedala Ranjita pár dní pred skúškami.

Pre Ranjitinu rodinu to bol náročný rok. Dom im zničilo zemetrasenie – v plechovom prístrešku žijú s troma súrodencami a rodičmi už 11 mesiacov. Len pred pár dňami im plechovú strechu odfúklo počas obrovskej prašnej búrky. Predtým, počas zimy, zase rodina mrzla. Teraz sa boja horúceho leta a monzúnových dažďov,

ktoré budú nasledovať, pretože nemajú dost peňazí na to, aby si opravili pôvodné obydlie. Napriek každodenným starostiam si Ranjita predsavzala, že bude mať na skúškach čo najlepšie výsledky.

“Chcem uspieť čo najlepšie – pre moju vlastnú budúcnosť,” povedala. “Zatiaľ sa podarilo spraviť tieto skúšky len jednej z mojich sestier a ja chcem byť druhá z rodiny, ktorá to dokáže.”

ZDROJ:

<http://unicef.org.np/blogs/2016/05/09/in-nepal-unicef-helps-restore-education-of-earthquake-affected-children>

Príbeh Akriti – Nepál

Život Akriti bol ohrozený v dôsledku akútnej podvýživy. Život jej zachránili zdravotnícki pracovníci, ktorí jej poskytli nevyhnutnú starostlivosť. Dnes je Akriti dostatočne zdravá na to, aby sa vrátila do školy.

“V mojej škole je množstvo hier, chodím tam rada,” povedala 4-ročná Akriti, keď si chystala svoj batôžtek do školy.

“Toto je moja sestra,” dodala Akriti a predstavila svoje dvojča, Sukriti.

Minulý rok, dva mesiace po tom, ako Nepál zasiahlo ničivé zemetrasenie, nebola Akriti dostatočne zdravá na to, aby išla do škôlky. Našťastie do Lalitpuru, kde býva Akriti, prišli po zemetrasení komunitní zdravotnícki pracovníci z programu na podporu výživy podporovaného UNICEF. Zistili, že dievčatko trpí akútnou podvýživou.

“Je úžasné počuť ju smiať sa, rozprávať a vidieť ju behať,” hovorí Kriti KC, mladá zdravotníčka, ktorá spolupracuje s UNICEF. Pamätá si, aká

© UNICEF/UNI199211/Shrestha

Príbeh Akriti – Nepál

tichá bola Akriti pri prvom stretnutí.

“Bola príliš slabá na to, aby vôbec hovorila alebo sa hýbala,” vysvetľuje Kriti KC.

Pred tým, ako jej UNICEF poskytol terapeutickú stravu (RUTF), arašidovú pastu so sušeným mliekom, vitamínmi a minerálmi, Akriti sotva niečo zjedla. Táto strava poskytuje dieťaťu vyváženú výživu, vďaka ktorej sa dieťa rýchlo zotaví z podvýživy.

Teta Akriti, Samjhana Lamichhane, ju pozoruje ako sa hrá s ostatnými deťmi v škôlke.

“Je úžasné, keď za mnou prídu rodičia po radu, pretože teraz viem o výžive oveľa viac.

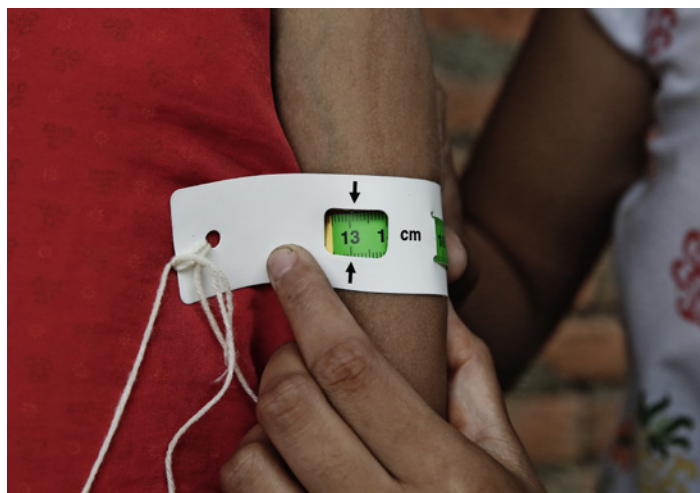
Ďakujem UNICEF za veľa nových informácií a za podporu,” hovorí.

ZDROJ:

<https://www.unicefusa.org/stories/how-unicef-sent-akriti-back-school-after-2015-nepal-earthquakes/30346>

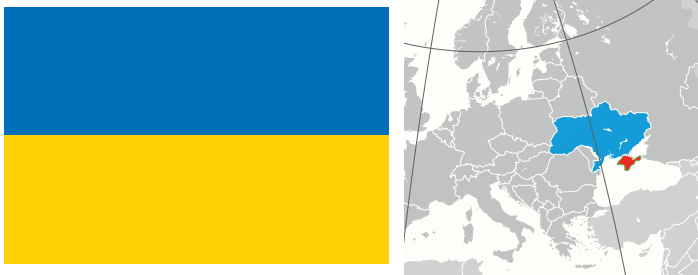

© UNICEF/UNI199209/Shrestha

© UNICEF/UNI199216/Shrestha

Ukrajina

Ukrajina je štát vo východnej Európe. Je druhou najväčšou krajinou Európy po Rusku. Hraničí so siedmimi štátmi: so Slovenskom (94 km), Maďarskom (103 km), Rumunskom (531 km), Moldavskom (939 km), Ruskou federáciou (2 245 km), Bieloruskom (891 km) a Poľskom (428 km). Celková dĺžka ukrajinských hraníc predstavuje 4 558 km.

Presný názov Ukrajiny znamená Zem, ktorá leží na kraji. Leží na juhovýchodnom pohorí Európy a prahu Ázie.

Významnou charakteristikou ukrajinského reliéfu je jeho rovinatosť. Takmer polovicu (48%) prevažne rovinatej krajiny pokrývajú stepi a 95 % rovina a nížiny. Značná časť z nich sa obrába, iba niektoré oblasti ostali nedotknuté (Chomutovská step zapísaná na zozname svetového dedičstva UNESCO).

Výraznejšie horstvá sú iba na západe (Karpaty) a na juhu (Krymské pohorie). Najvyšším vrchom Ukrajiny je karpatská Hoverla vysoká 2 061 metrov. Krymské pohorie je podstatne nižšie – jeho najvyšší vrch Roman-koš dosahuje 1 545 metrov. Turistickou atrakciou a symbolom pohoria je o čosi nižší vrch Ai Petri nad Jaltou, z ktorého sú prekrásne výhľady.

Najväčšou riekou, pretekajúcou na území

Ukrajiny, je Dneper. Pramení v Rusku vo Valdajskej vrchovine, preteká cez Bielorusko – tvorí aj spoločnú hranicu s Ukrajinou a napokon na Ukrajine ústi do Čierneho mora. Na ukrajinskom území je na rieke takmer súvislý reťazec vodných nádrží a elektrární. Jeho veľkými prítokmi sú Pripiať a Desna.

Krajina leží v miernom kontinentálnom podnebí. Na juhu je subtropické podnebie s riedkymi zrážkami. Jar a jeseň sú tu pomerne krátke. Ukrajina má rozsiahly ťažký priemysel, ktorý je situovaný predovšetkým na východe krajiny. Ukrajinské hospodárstvo prechádza obdobím transformácie. Mnohé veľké priemyselné podniky ešte z čias Sovietskeho zväzu zanikajú v dôsledku malej konkurencieschopnosti. Veľký význam v hospodárstve Ukrajiny má hutníctvo. Silné je taktiež poľnohospodárstvo. Pestujú sa obilniny (pšenica a jačmeň) a cukrová repa.

ZDROJE:

<https://en.wikipedia.org/wiki/Ukraine>

<https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=421234>

<https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=34770911>

Ukrajina

Zaujímavosti:

1. Tretia najnavštevovanejšia reštaurácia McDonald's sa nachádza v hlavnom meste Ukrajiny, v Kyjeve. Ročne sa tu premelú viac ako dva milióny ľudí.
2. V Kyjeve sa nachádza najhlbšia stanica metra na svete. Stanica Arsenalnaja sa nachádza v hĺbke 105 metrov. Stanica je vybudovaná priamo pod národným parlamentom.
3. Ukrajina má najväčšie zásoby magnézia na svete (približne 11 percent celosvetových zásob).
4. Ukrajinci vyvinuli najväčšie lietadlo na svete - Antonov An-225, ktoré Severoatlantická aliancia prezýva „Cossack“. Toto lietadlo bolo pôvodne vyvinuté na vynášanie sovietskeho raketoplánu Buran do vesmíru. Neskôr sa jeho použitie obmedzilo na vojenské a transportné účely. Toto lietadlo poháňalo šesť motorov a maximálna vzletová hmotnosť bola 640 ton. Antonov An-225 prvý krát vzlietol v roku 1988.
5. Ukrajina je približne 15-krát väčšia ako Slovensko.
6. Ukrajina je jedným z najväčších exportérov obilnín na svete. V roku 2013 bola tretím najväčším exportérom tejto komodity na svete.
7. Až 77 percent Ukrajincov nikdy nebolo za hranicami svojej domoviny.
8. Ukrajina patrí medzi najvzdelanejšie krajiny sveta. 99,4 percent dospelaj populácie vie čítať a písať. Až 70 percent Ukrajincov má minimálne stredoškolské vzdelanie.
9. Na Ukrajine bola v roku 2006 vyrazená jedna z najťažších mincí na svete. Vážila jeden kilogram.

ZDROJE:

<http://posvete.sk/ukrajina-zaujímavosti>

Kríza na Ukrajine

Dňa 16. marca 2014 sa konalo referendum o pripojení polostrova Krym k Ruskej federácii. V ňom sa obyvatelia vyslovili za pripojenie tohto územia k Rusku. Nasledovala vojenská operácia v oblasti a vyhrotenie situácie v podobe intenzívnych ozbrojených stretov.

Situácia na východe Ukrajiny je nestála napriek podpisu druhej minskej dohody (Minsk II) vo februári 2015, v ktorej sa jednotlivé strany dohodli na zložení zbraní a upokojení konfliktu.

V súčasnosti kríza na Ukrajine ovplyvňuje 3,7 milióna obyvateľov krajiny, z toho 580 000 detí. Obzvlášť ťažká je táto situácia práve pre deti – mnohé rodiny sa stretávajú s obrovskými ťažkosťami, museli sa už niekoľkokrát sťahovať, míňajú sa im tak finančné zdroje, ako aj psychické schopnosti zvládať vzniknutú situáciu.

Na frontovej línii žije 800 000 ľudí (z toho 100 000 detí) – denne čelia nebezpečenstvu ostreľovania, mínam a nevybuchnutej munícií.

© UNICEF/UNI178081/Volpi

Nikita stojí pri okne bytu, v ktorom býva so svojou rodinou v Pervomajsku v doneckej oblasti. Jeho otec zomrel na následky strelného zranenia, ktoré utrpel, keď sa vracal domov z práce.

Kríza na Ukrajine

Situáciu výrazne sťažuje obmedzená kapacita miestnych inštitúcií, slabá vymožitelnosť práva, no aj nepravidelné dodávky vody, kúrenia, elektriny a problémy s odvozom splaškov. Minulý september navyše na západe Ukrajiny vypukla epidémia detskej obrny ako dôsledok dvojročného nedostatku vakcín.

© UNICEF/UN018799/Philippov

Ruiny školy č. 185 v dedine Nikišino na východe Ukrajiny.

© UNICEF/UNI178074/Volpi

V takýchto protibombových úkrytoch sa skrývali deti v Donecku počas bojov.

ZDROJE:

<http://www.unicef.org/appeals/ukraine.html>

http://www.unicef.org/appeals/ukraine_sitreps.html

© UNICEF/UNI200696/Filippov

Most v Horlivke v doneckom regióne bol zničený počas ostreľovania v júni 2014. Zničené potrubia a infraštruktúra, ako aj sutiny zničených mostov bránia prietoku vody, od ktorej je závislé vykurovanie vo východnej časti Ukrajiny.

© UNICEF/UN017981/Georgiev

Škôlka Veselka v Svitlodarsku na východe Ukrajiny bola začiatkom roka 2015 vážne poškodená ostreľovaním. Počas obliehania sa deti a učiteľia ukrývali v pivnici.

PRÍBEH ZO SÝRIE

Deti po celej Sýrii riskujú svoje životy, aby sa zúčastnili záverečných skúšok. Toto sú príbehy 6 detí, ktoré odvážne prekročili konfliktnú líniu, aby pokračovali vo svojom vzdelávaní – s nádejou, že prispejú k budovaniu lepšej budúcnosti svojej krajiny.

Damask, Sýria, 25. júl 2016

Čo by ste spravili, keby jedinou možnosťou, ako sa zúčastniť skúšok na vašej strednej škole, bolo cestovať 13 hodín cez nespočetné množstvo kontrolných bodov, ktoré strážia ozbrojení bojovníci? Ako by ste sa cítili, keby mala vaša 12-ročná práca na stredoškolskom diplome vyjsť nazmar kvôli nekonečnej vojne?

Aj takýmto okolnostiam v súčasnosti čelia sýrski školáci.

“Cesta bola veľmi drahá,” hovorí Hadi, deviatak, ktorý riskoval nebezpečnú 13-hodinovú cestu z vidieckej časti Aleppa cez konfliktnú líniu, aby sa dostal do skúšobného centra v meste Aleppo. “Aby som vedel prekročiť konfliktnú líniu, musela moja rodina zaplatiť 15 000 SYP (asi 35 dolárov).”

Hadi sa na prvý pokus do Aleppa nedostal, pretože cesta bola zablokovaná neustálymi bojmi. No on si predsavzal, že skúšky zloží, a tak sa pokúšal o cestu aj ďalej. Rozhodol sa, že sa vyberie druhou cestou, oveľa dlhšou. Počas mieru by mu prejsť rovnakú trasu trvalo 4 hodiny. Tentokrát si jej prejedenie vyžadovalo 3 pokusy, kedy prechádzal po nebezpečných cestách. Napokon sa mu to podarilo.

V máji a júni tohto roka sa 10 530 sýrskych študentov 9. a 12. ročníka rozhodlo, že budú riskovať a prejdú cez miesta aktívneho konfliktu, aby sa dostali do skúšobných centier a mohli sa zúčastniť každoročných národných skúšok. UNICEF podporil študentov, ktorí pochádzali zo vzdialených a dobitých území – poskytol im štipendiá, bezpečné ubytovanie, matrace, mydlá a iné hygienické potreby, ako aj priestory, kde sa mohli pripravovať na skúšky.

Cesta každého študenta bola riskantná. Niektorí stretávali alebo sa vyhýbali ozbrojeným skupinám, ktoré nechceli deti pustiť na skúšky. Väčšina cestovala po nebezpečných cestách, prechádzala cez veľké množstvo kontrolných bodov, kde boli neustále vypočúvaní ozbrojenými mužmi. Mnohí si museli od známych požičať peniaze, aby dokázali zaplatiť náklady na cestu – tá sa niekedy začala niekoľko týždňov alebo aj mesiacov predtým, ako sa vôbec začali skúšky. To, že títo chlapci a dievčatá tak vytrvalo trvali na svojom práve na vzdelanie, si vyžadovalo obrovskú odvahu.

Prekážky vzdelania

V súčasnosti sa môže stať v Sýrii aj bežné rozhodnutie, či poslať dieťa do školy alebo na ihrisko, tragickým a môže mať fatálne dôsledky, keďže školy a ihriská sú neustálym terčom útokov. Od začatia konfliktu pred viac ako 5 rokmi došlo podľa UNICEF k viac ako 4000 útokom na školy. Štvrtina škôl už nefunguje, pretože boli buď poškodené, zničené alebo sa využívajú ako útočisko pre rodiny, ktoré utekajú pred násilím. Vzdelávací sektor stratil v Sýrii

PRÍBEH ZO SÝRIE

viac ako 52 000 učiteľov. Krajina prišla o dve desaťročia práce na pokroku vo vzdelávaní.

Viac ako dva milióny sýrskych detí muselo prestať chodiť do školy – aj s rodinami boli presídlení kvôli bojom, zničeniu alebo zatvoreniu škôl a nedostatku učiteľov. Konflikt núti deti ukončiť školskú dochádzku aj z iných dôvodov – keď ich rodičov zabijú v boji, keď sú odlúčení od rodinných príslušníkov, keď musia pracovať, pretože musia finančne pomáhať rodine a keď sú dievčatá nútené skoro sa vydať, pričom do vydaja ich často nútia rodičia vo viere, že ich tým ochránia pred násilím.

Každý študent má vlastný príbeh

Toto sú príbehy študentov, ktorí prekonalí tieto nebezpečné prekážky; sú to príbehy vášne pre učenie a vzdelávanie a príbehy rozhodnutí zúčastniť sa skúšok, získať diplomy a prispieť k lepšej budúcnosti Sýrie.

14-ročný Hadi musel zo školy odísť pred 9. ročníkom – musel pracovať, aby dokázal podporovať svoju rodinu. “Posledných pár rokov som naraz pracoval aj sa pripravoval na skúšky,” vysvetľuje. “Spoliehal som sa na samoštúdium z kníh.”

Niektoré dievčatá, ako napríklad Ghadeer z Raqqy, boli nútené vydať sa, pretože v náročných vojnových podmienkach nemali inú možnosť. “To, aby v mojom meste dievča študovalo, bolo veľmi náročné,” hovorí Ghadeer. “Stratila som 3 roky školy, rozhodla som sa preto, že zo školy odídem, vydám sa a takto sa

postarám o moju rodinu.”

“Musela som čakať 4 roky, aby som sa mohla zúčastniť skúšok,” povedala Fatima, ktorá má 21 rokov. Rovnako ako Ghadeer sa aj jej podarilo dostať do skúšobného centra v susednej Hasake. “Počas tých 4 rokov som intenzívne študovala, no nakoniec som zistila, že skúšky boli v mojom meste zrušené. Cítila som sa, ako keby bola všetka moja práca úplne márna.”

Batoul z Idlibu vysvetlila, čo ohrozovalo vzdelávanie v jej meste. “Vymeškala som mesiac školy, pretože som sa strašne bála o seba a o môjho otca.” Keď začali ozbrojené skupiny v jej oblasti kontrolovať vzdelávanie, školy sa zatvorili a oficiálne osnovy sa zmenili. Batoul nie je jediná v rodine, kto čelí prekážkam. Povedala, že jej rodičia – obaja učelia – sú neustále zavražďovaní. Aby sa mohla v máji zúčastniť skúšok na konci 9. ročníka, prešla spolu so svojou mamou nebezpečnú cestu z Idlibu do Hamy.

Iní, ako napríklad Ahmad, sú pevne rozhodnutí učiť sa aj napriek tomu, že žijú v neustálom obliehaní a ostreľovaní neustáva. Vysvetlil, že deti sú niekedy príliš hladné, aby sa sústredili na učenie.

“Študovali sme počas obliehania a často sme boli hladní. Zvykli sme sa učiť za denného svetla, pretože nebola elektrina, dokonca sme nemali ani sviečky, aby sme mohli čítať v noci,” povedal 19-ročný mladý muž, ktorý sa pripravoval na skúšky po 12. ročníku za tých najťažších podmienok.

PRÍBEH ZO SÝRIE

“Mnohí moji priatelia mali závraty, lebo nemali čo jesť a nemali dosť bielkovín, aby dokázali riadne pracovať počas školského dňa. Videl som, ako môj učiteľ matematiky jeden deň odpadol, pretože nič nejedol – no aj tak stále chodil do školy, aby nás učil.”

“Minulý rok som deviatacke skúšky nespravil,” povedal Mazen z vidieckej časti Damasku. “V tom čase boli silné boje a len veľmi ťažko som sa vedel sústrediť na učenie. Škola sa nám každý deň začínala ráno o piatej, no kvôli ostreľovaniu trvalo vyučovanie len 3 hodiny.”

“Aby som sa pripravila na skúšky, požičala som si od iných študentov poznámky a knihy,” vysvetľuje Ghadeer, ktorá bola v čase, keď sa rozhodla vrátiť do školy, tehotná.

Ghadeer cestovala z Raqqy do Hasaky aj s 5-mesačnou dcérou a starou mamou, ktorá sa ponúkla, že bábätko postráži, aby jej vnučka mohla pokračovať v štúdiu.

“Som veľmi šťastná, že dávam vnučke možnosť zložiť skúšky,” povedala stará mama Ghadeer, ktorá sama nevie čítať ani písať.

“Tieto dievčatá by mali mať lepšiu budúcnosť, ako sme mali my, a to dokážeme len vďaka vzdelávaniu,” dodala.

Hadi, Ghadeer, Fatima, Batoul, Ahmad a Mazen patria medzi 7,5 milióna sýrskych detí, ktoré sa snažia prežiť a zároveň aj snívať svoje sny napriek tomu, že okolo nich zúri konflikt. Vzdelanie pre nich predstavuje nádej na lepšiu

budúcnosť.

“Vzdelanie je naša zbraň v boji za lepšiu budúcnosť”

Viac ako 10 000 detí, ktoré podstúpili túto riskantnú cestu, malo do konca júna po skúškach a pripravovali sa na cestu domov cez oblasť zasiahnutú konfliktom. Mnohí sa vrátili s hrdosťou – vedeli, že sa im splnil ich sen, v ruke mali diplomy a už sa zaoberali plánmi na ďalšie štúdium. Našli si nových kamarátov a boli si navzájom inšpiráciou.

“Chcela by som poslať správu pre všetkým deťom na svete,” povedala Batoul, keď sa pripravovala na návrat domov k rodičom – učiteľom. “Vzdelanie je naša zbraň. Utrpenie tejto vojny dokážeme ukončiť, len ak sa neprestaneme učiť.”

Odkaz sýrskych detí je jasný: túžia po vzdelaní. Dlížime im ho za ich odvahu a odhodlanie pracovať na ich snoch o lepšej budúcnosti.

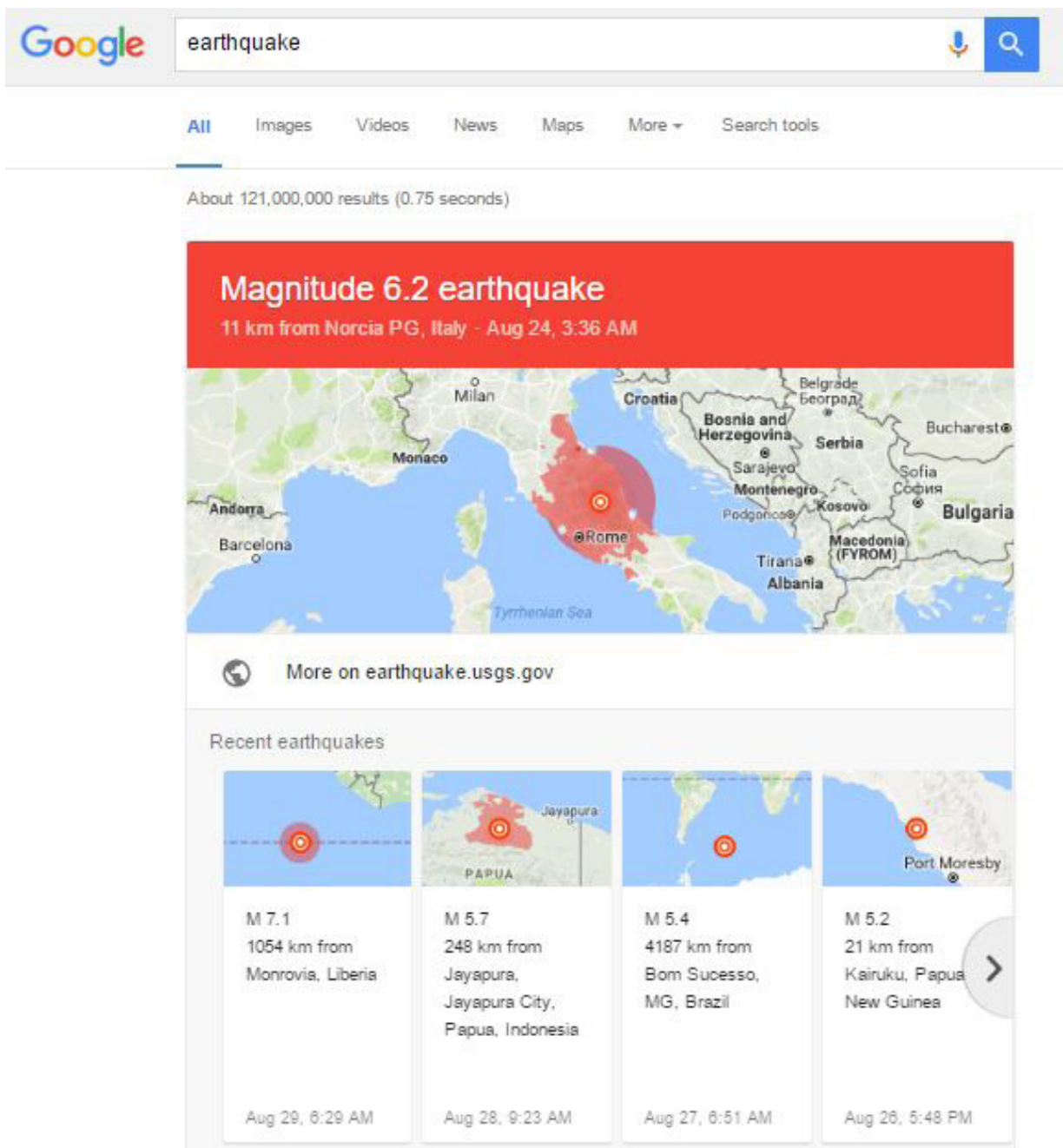
ZDROJ:

<http://childrenofsyria.info/2016/07/26/syrian-childrens-courage-for-education-offers-hope-amid-grim-realities/>

VEDELI STE?

Vedeli ste že...?

... že keď do vyhľadávača zadáte heslo „earthquake“ (zemetrasenie), zistíte, kde boli v poslednom období zemetrasenia?

The screenshot shows a Google search for "earthquake". The search results include a prominent red banner for a "Magnitude 6.2 earthquake" that occurred "11 km from Norcia PG, Italy - Aug 24, 3:36 AM". Below the banner is a map of the Mediterranean region with a red circle indicating the earthquake's location near Rome. A link to "More on earthquake.usgs.gov" is provided. Below the map, a section titled "Recent earthquakes" displays four cards with details for recent seismic events:

Magnitude	Distance from Location	Location	Date and Time
M 7.1	1054 km from	Monrovia, Liberia	Aug 29, 6:29 AM
M 5.7	248 km from	Jayapura, Jayapura City, Papua, Indonesia	Aug 28, 9:23 AM
M 5.4	4187 km from	Bom Sucesso, MG, Brazil	Aug 27, 6:51 AM
M 5.2	21 km from	Kairuku, Papua New Guinea	Aug 26, 5:48 PM

Podrobnejšie informácie o zemetraseniach na celom svete získate aj na tejto stránke:

<http://earthquake.usgs.gov/earthquakes/map/>

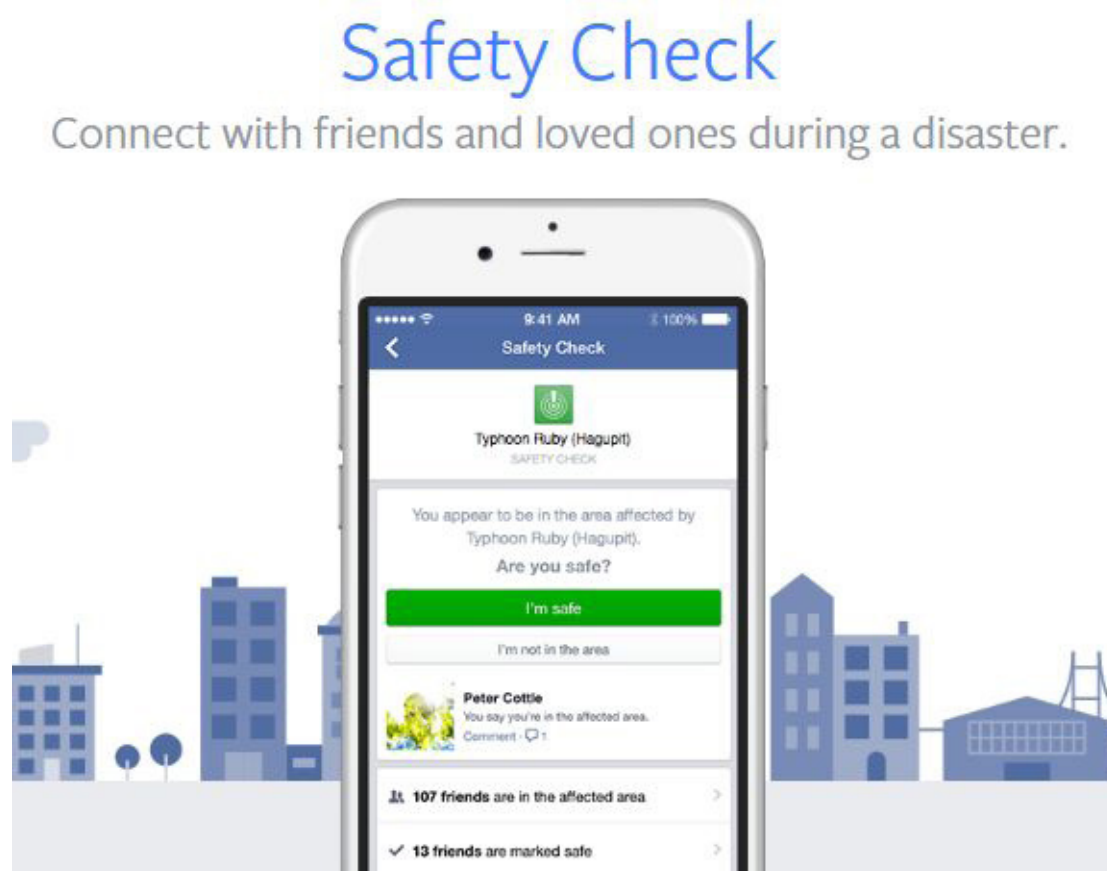
VEDELI STE?

Vedeli ste že...?

.. že na Facebooku existuje funkcia „Safety Check“?

Prvýkrát sa o takejto funkcii začalo hovoriť v roku 2011 po zemetrasení a následnom tsunami v Japonsku. Fungovať začala v roku 2014. Aktivovaná je pri prírodných katastrofách, ako aj pri teroristických útokoch.

Ak sa nachádzate na mieste katastrofy alebo krízy, Funkcia Safety Check vám pošle notifikáciu, v ktorej vás vyzve označiť sa „Som v bezpečí“.

Pre viac informácií:

<https://www.facebook.com/about/safetycheck/>

https://en.wikipedia.org/wiki/Facebook_Safety_Check

© 2016 UNICEF Slovensko